

Liza

Ki segít nekem! – ordítottam ki a konyhából.

Három: ÉÉÉÉn, Én, Énnnnn, válasz hangzott el, de csak a Liza jelent meg teljes valójában a konyhában:

- Szóval mosogatni kell?
- Nem azt megcsinálja a gép.
- Akkor most mit csinálsz?
- Csak leöblítem az edényeket, mielőtt bepakolom a gépbe.
- Jól van, de akkor mit kell segíteni?
- Hát azt kellene segíteni, hogy átpakolod a maradék ételeket dobozokba. Meg tudod csinálni?
- Persze. Hogy is kell?
- Először is hozzuk ide a kisszéket, hogy felérd a pultot. Vigyázz nehogy leessél, nem lesz baj ?
- Nem.
- Jó, akkor itt van ez a nagyobb doboz, fogod a merőkanalat, átmered szépen a dobozba és, ha már kevés van a jénaiban, akkor felemeled és átöntöd a maradékot. Azután többi edényt is ürítsd ki. Keressél hozzá dobozokat, ott találsz, lent a szekrényben. Rendben?
- Rendben.
- .
- Nagyi ezek a vajás dobozok jók lesznek?
- Jók.
- .
- Viszünk az Ildinek ebédet?
- Nem.
- Akkor miért kell átmerni?
- Hogy be tudjam tenni a gépbe a nagy edényeket, hogy azok is szép tiszták legyenek. Meg azért is, hogy már ne foglaljanak, akkor helyet a hűtőben.
- Miért, nem fér be a nagy edény hűtőbe?
- Befér, de már majdnem üres, minek foglalja a helyet!
- Ha nem vagyunk itt, akkor is így szoktad?
- Ha nem esszük meg az összes kaját, akkor igen.
- Akkor majd azokat visszük el az Ildinek?
- Előfordult már!
- Jó, akkor én is gyűjtök Neked dobozokat, jó?
- Jó!
- Örülni fog az Ildi?
- Hát azt nem tudom, de ha finomat főztünk, akkor biztosan. Tudod néha az is nagyon jó, ha nem kell főzni, csak benéz az ember a frigóba és talál valami fincsi kaját. Nem ?
- De! És akkor mondja az Ildi, hogy „Nyami”?

Budapest, 2012. augusztus 26. vasárnap